

Що робити, якщо ви потрапили під газову атаку

Симптоми

Сльозогінний газ викликає відчуття печіння й подразнення в ураженій зоні, що настає впродовж секунд. Фізіологічні ефекти залежать від кількості подразнювальної речовини, тривалості її впливу й того, на яку саме зону тіла вона потрапила (очі, рот, ніс, шкіра), і можуть тривати близько 30—60 хв і довше після того, як особа покине джерело ураження й очиститься від залишків іританту. Відразу ж після ураження в осіб проявляються всі або деякі з таких симптомів: печіння і почервоніння очей, носа, рота, шкіри, висип, набряк слизових оболонок, різке сльозо- і слиновиділення, виділення слизу з носа, затуманений зір, мимовільне заплющування очей і кліпання, важкість ковтання і дихання, кашель, хрипіння,

задишка, дезорієнтація і розгубленість, що може призвести до паніки, сильний гнів, інколи нудота й блювання.

Як захистити себе

Найефективнішим засобом захисту очей і дихальних шляхів від впливу сльозогінного газу є протигаз. Якщо його використати неможливо, використовуйте респіратори для будівельників, у крайньому разі — маски від пилюки в поєднанні з окулярами, які щільно прилягають до шкіри, наприклад окулярами для хімічного захисту або для плавання. Не носіть контактні лінзи ніде, де ви можете стикнутися зі сльозогінним газом. Якщо ви носите контактні лінзи, негайно зніміть їх у разі газової атаки. Також від прямого контакту з іритантами треба захистити шкіру. Креми, засоби проти засмаги й косметика на основі жирів добре вбирають часточки аерозолі, тому не рекомендується користуватися такими засобами в умовах застосування сльозогінного газу.

Якщо ви думаєте, що можете стикнутися зі сльозогінним газом, змочіть бандану або паперовий рушник у лимонному соку або оцті з сидром і зберігайте в поліетиленовій сумці. Ви можете дихати підкисленою тканиною впродовж кількох хвилин, поки знайдете безпечніше місце.

Перша допомога

Перший крок у разі газової атаки — покинути зону розповсюдження газу. Бажано переміститися в місце, що добре провітрюється, для зниження подразнення; можна стати на підвищення, оскільки часточки аерозолі важчі за повітря й осідають близько до землі. Якщо часточки подразнювальних речовин потрапили на шкіру й одяг, рекомендується за першої нагоди роздягнутися (забруднений одяг варто помістити в

герметичні пакети для запобігання вторинному отруєнню) і ретельно вимити тіло з милом, спершу в холодному, потім теплому душі. По змозі одяг, що знімається через голову, краще розрізати. Рекомендується також зняти й вимити інші предмети: окуляри, годинники, прикраси тощо. Після цього їх можна повторно використовувати, як і випраний кілька разів одяг.

Перша допомога для очей – промити їх стерильним сольовим розчином, жирним молоком або водою, поки печіння не почне стихати. У жодному разі не терти очі руками. Часто моргайте, щоб сльози вимивали перцевий витяг. Деякі лікарі перед промиванням продувають обличчя й очі пацієнтів для випаровування залишків подразнювача. Струмінь води треба спрямовувати в напрямку від центру обличчя до його краю, тобто в протилежному напрямку, в якому рухається слізна рідина, що виділяється зі слізної залози. Процедуру повторити для кожного ока, зберігаючи правильний напрямок промивання. Для зниження больових відчуттів в очах можна закапати знеболювальні й протизапальні краплі з диклофенаком. У разі сильного печіння можуть бути рекомендовані краплі з лідокаїном, але їх треба застосовувати тільки за інструкцією, щоб не знизилася гострота зору.

Ретельно помийте обличчя з мильною піною, а потім обробіть протиопіковим спреєм, наприклад, пантенолом. Якщо є відчуття печіння в роті, то варто випити жирного молока. Труднощі з диханням лікуються введенням кисню, а в деяких випадках препаратами проти астми. У разі опіків можна застосовувати лікувальні пов'язки.